

IMPOSTURA CELUI DE-AL DOILEA CENTENAR

Numai lumini printre noi, numai oameni "demni de Centenar". Acum am intrat în al doilea Centenar, deja ne-am murdărit de ce am mâncat de pe 1 Decembrie încoace, dar nu se pune, că suntem bebeluși, avem doar trei zile din noua sută de ani. Să le luăm pe rând, gospodărește.

Iohannis a declarat în presa austriacă, unde lucrează oameni integri precum conaționalii lor care taie pădurile din Ardeal, că "mă opun oricărei persoane care pune în pericol lupta anticorupție și domnia legii în România. Îmi folosesc toate puterile pentru a opri intrarea în vigoare a unor legi care să afecteze sistemul judiciar și Codul Penal." Asta-i situația, Dumnezeu sădește inteligențe mărunte în trupuri de gladiatori. Sasul elocvent ca un Trabant a uitat că a fost primar. Toți primarii din România sunt acuzați de corupție, dar fostul edilache Iohannis și-a luat șase case din muncă și corectitudine. Felicitări, domnule președinte, se vede că ai fost profesor, sunteți un model pentru puietul din Piața Victoriei! Apropo, anul asta de ce nu ai mai lansat nicio lucrare memorialistică pilduitoare? Că vă aștepta lumea la Gaudeamus, renumit târg de carte și prestigios obor de intelectuali.

Dar așa cum v-am avertizat, impostura ne caracterizează pe toți. În urmă cu trei zile, pe toate posturile se auzea cântecul de luptă "Treceți, batalioane române, Carpații!" Eu îl fredonez de pe vremea când Păunescu spunea "trei strofe aparțin istoriei și restul Cenuclului Flacăra."

Răzvan Ioan BOANCHIS

Cânt ca un mare viteaz, dar Armata n-am făcut-o. Și exemple din astea se găsesc cu sutele. Despre bibliotecă, de exemplu, vorbesc tefeloazele, care au nenorocit piața de artă. Pesediștii și liberalii din siajul lui Năstase și din suita lui Patriciu cumpărau tablouri. Useriștii ce dracu' să cumpere? Că Luchian nu l-a pictat pe Mickey Mouse.

Dacă tot am ajuns la artă, mi s-ar părea normal ca PSD-ul tărănușului Dragnea (e la fel de cult ca useriștii) să plece din sediul aflat pe Kiseleff. Acolo a fost Muzeul de Artă Toma Stelian, avocat și om politic, și pe urmă Școala de Literatură, înființată pe sistemul școlii de partid Iordanov. I s-a spus "Clocitoarea roșie", "Acvariul de la Șosea", "Sera noastră de poeți". O școală sovietică, n-o mai lungim, dar important e că prin Școala de Literatură de la Șosea au trecut Labiș, Fănuș Neagu (exmatriculat), Ion Băieșu, Radu Cosașu, Tomozei, Andrițoiu. Pentru mai multe amănunte, recomand cartea "Kiseleff 10, Fabrica de scriitori", de Marin Ioniță, elev al Școlii de Literatură. Marin Ioniță e tatăl ziaristului Ion M. Ioniță, ziarist bun și tefelist de nădejde, dar nu contează, cartea lui Ioniță senior mi-a plăcut. Pe Kiseleff 10, Sadoveanu n-a spus "de aici vor ieși scriitori numai cei care au intrat scriitori." Matala ce să spui, domnu' Dragnea? "De aici va ieși ministru și bugetar milionar numai cine a intrat analfabet și slugarnic." ■

NATIONAL

Cotidian fondat în 1997

Anul XXII • Nr. 6234 • MARȚI, 4 DECEMBRIE 2018 • 2 LEI

www.national.ro

România, bătaia de joc a lui Iohannis

Două știri grele țin capul de afiș al zilei. Președintele Klaus Iohannis a atacat guvernul țării din care provine și pe care o conduce, într-un interviu acordat ziarului austriac Kurier, unul dintre cele mai citite din lume. A doua știre se referă la ziua de 1 Decembrie, despre care Deutsche Presse-Agentur (DPA), cea mai importantă agenție de știri care dă tonul în presa germană, afirmă că în realitate, la acea dată, România sărbătorește 100 de ani nu de la Marea Unire, ci de la anexarea unei părți din Ungaria, sporindu-și teritoriul cu o treime. O țară întreagă a luat foc, dar pompierul Iohannis, în loc să stingă vâlvația, toarnă gaz peste pâlăie prin tăcere.

paginile 4-5

TRAGERI „LA RECE” LA CARMEN DAN!

EXCLUSIV

PAG. 2-3

Trump e în grafic cu România!

Seria noastră de dezvăluiri privind planul Administrației Trump de a rupe cu orice preț Uniunea Europeană este confirmată de un nou șoc primit de anchilozații progresiștii de la Bruxelles, care au asistat neputincioși la includerea Spaniei pe harta statelor europene unde forțele naționaliste câștigă teren văzând cu ochii.

pagina 3

Darius Vâlcov dă vina pe statele din UE pentru lipsa infrastructurii rutiere

Lăsați-ne să construim autostrăzi!

PAG. 7

Elvețienii opresc ticăitul ceasurilor

PAG. 6

E haos total în Franța: Eșarfele roșii vs vestele galbene

PAG. 8-9

Andreea Mantea face treaba bună la turci

Poza zilei

1€ ➔ 4.6566 lei
1\$ ➔ 4.1042 lei
1CHF ➔ 4.1102 lei

Bitcoin BTC ➔ \$ 4.066
Ripple XRP ➔ \$ 0,3631
Ethereum ETH ➔ \$ 114,64

OAMENI ȘI ISTORIE DE CENTENAR

Unirea Transilvaniei cu România. Trăiască România Mare!

La peste un deceniu de la Revoluția pașoptistă, ajuns Ministru al Justiției, scriitorul ardelean Alexandru Papiu Ilarian (conducătorul mureșenilor la Blaj, în 1848) se destăinuia lui Alexandru Ioan Cuza, exprimând părerea vizionară că Principatele Române "nu vor avea viitor în Europa fără Unirea cu Transilvania". Adresându-i-se domnitorului, Papiu Ilarian argumenta precizând că "Munții Carpați cei de aur ai Transilvaniei ar fi protectorii întregii Românii. Transilvania cea înaltă este centrul Daciei, ca o cetate firească, cea mai tare și mai importantă. În centru fiind, ea domină, firește, șesurile Banatului, ale Bihariei până la Tisa, domi-

nă dealurile și văile Moldovei, cât și șesul cel adânc al Țării Românești". Cu o asemenea viziune, enunțată la 1863, nu e de mirare că începutul de veac XX avea să ne poziționeze pe noi, ca națiune, în postura realizării năzuitei milenare: crearea Statului Național Român. Unirea Transilvaniei cu România nu a fost un act nici simplu, și nici rapid. Conjunctura ne-a fost favorabilă, ea implicând prăbușirea Imperiului Austro-Ungar și dreptul națiunilor existente la autodeterminare. Dar fără curajul nebul al unor intelectuali și oameni de acțiune ardeleni, fără lupta lor (precedată de 1848, de Avram Iancu și de Memorandiști),

fără voința populară înfrântă până atunci (vezi desele revolte iobăgești), fără înfrângerea șovinismului și fără sprijinul marilor puteri, toate acestea nu ar fi putut avea loc. Și aproape de loc. Inițial, s-a luat în discuție organizarea Adunării Naționale în orașele Blaj sau Sibiu, însă în cele din urmă s-a convenit asupra Albei Iulie. Și astfel, la 1 Decembrie 1918, în vechea cetate a Daciei Romane și a gloriei lui Mihai Viteazu, pe locul martirajului lui Horia, Cloșca și Crișan, 1.228 de delegați oficiali, reprezentând toate cele 130 de circuli electorale din cele 27 comitate românești din Ardeal au votat unirea tuturor românilor din

Transilvania, Banat și Țara Ungurească, și a tuturor teritoriilor locuite de aceștia, cu România. Rezoluția de la Alba Iulia, din Decembrie 1918, cu câteva modificări (vezi "dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul") va fi parafată prin Tratatul de Pace de la Trianon, din iunie 1920, însă despre asta, într-un episod următor. ■

Material realizat în cadrul "București-Centenar" - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București prin Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic